

Două cărți cu eseuri și interviuri despre/cu Florentin Smarandache!

În primele patru luni al acestui an, la Editura „CuArt” din Slatina au apărut două cărți referitoare la viața și activitatea unui vâlcean celebru în întreaga Lume: Florentin Smarandache (născut la 10.12.1954, în Bălcești), cu dublă cetățenie, română și americană, profesor universitar doctor la Facultatea de Matematică și Științe a Universității „New Mexico” din orașul Gallup, statul federal New Mexico („Noul Mexic”), SUA.

„Românul care l-a contrazis pe Einstein”

Prima carte apărută la editura slătineană este o culegere de eseuri (156 de pagini format A 5) și se intitulează „Românul care l-a contrazis pe Einstein”. Editorul ei este Marinela Preoteasa, profesoară, ziaristă, poetă, patroană și redactor-șef al Editurii „CuArt” Slatina, fostă colegă de facultate (la Craiova) cu Florentin Smarandache.

Cartea cuprinde 21 de articole preluate din presă și trei rezumate ale comunicărilor științifice care au fost acceptate la sesiuni de comunicări științifice ale Societății Americane de Fizică din primul semestru al anului 2012. Materialele respective au fost aranjate de către editor în ordinea cronologică a faptelor la care se referă articolele, începând din septembrie 2011, până la începutul lunii iunie 2012, adică de la anunțarea de către Laboratorul European pentru Fizica Particulelor Elementare (are acronimul CERN – după numele său inițial: Consiliul European pentru Cercetări Nucleare) din Geneva (Elveția) că au fost detectate fascicule de neutrini (particule elementare neutre din punct de vedere electric) care s-au deplasat cu viteze mai mari decât viteza luminii (considerată ca viteză maximă în Univers, conform Teoriei Relativității, enunțată de către fizicianul Albert Einstein), până la sesiunile de comunicări științifice ale Societății Americane de Fizică din prima parte a acestui an.

În cartea au fost incluse și două scrisori, transmise electronic (doar suntem în Era Internetului!): a profesorului de matematică Nicolae Dinculeanu, de la Universitatea „Florida” din orașul Gainesville, statul federal Florida, SUA, și a profesoarei Elena Dumitrașcu din Râmnicu Vâlcea, care i-a predat fizica lui Florentin Smarandache la Liceul Pedagogic Râmnicu Vâlcea, unde lui Florentin Smarandache i-a ncolțit ideea că afirmația lui Albert Einstein („Viteza luminii este viteza maximă din Univers”) nu ar avea noimă.

În paginile 138-153 este publicată bibliografia care a stat la baza editării acestei cărți, iar în final, volumul are o postfață, scrisă de editor.

Recunoașterea națională și internațională

De fapt, cartea face o trecere în revistă a evenimentelor care au însemnat recunoașterea națională (în România și în SUA) și internațională a meritelor științifice ale savantului Florentin Smarandache (editorul a folosit expresia „șirul evenimentului” – profesia sa de bază, profesor de matematică, nu se dezmințe, a preferat termenul matematic „șir”).

Acestea sunt: anunțarea de către CERN Geneva, Elveția, a rezultatelor Experimentului OPERA, desfășurat în anii 2009, 2010 și 2011 – au fost depistate particule elementare numite „neurino” care s-au deplasat cu o viteză mai mare decât cea a luminii; participarea la A VII-a Conferință Internațională de Calcul Granular, din orașul Kaohsiung, Taiwan; primirea Premiului Editorial al Statului Federal New Mexico (SUA) la Secțiunea Știință și Matematică pentru anul 2011 (după ce în anul 2010 fusese finalist); anunțarea de către CERN Geneva (în noiembrie 2011) a rezultatului unui nou experiment în care au fost detectate particule neutrino cu viteze supraluminale (mai mari decât viteza luminii); primirea Premiului „Traian Vuia” pentru Științe Tehnice al Academiei Române (București); primirea Titlului de Doctor Honoris Causa al Universității „Jiaotong” din Beijing, China; retractarea CERN privind rezultatele Experimentului OPERA (februarie 2012: e posibil să fi fost o „defecțiune tehnică”!); acceptarea de către Societatea Americană de Fizică a unor comunicări științifice la trei dintre sesiunile sale.

Cel mai important eveniment este cel cu care începe volumul, cel care i-a determinat și titlul – viteza supraluminală a fasciculelor de neutrini care s-au deplasat prin scoarța terestră, pe un traseu de circa 732 km, între laboratoarele subterane din Geneva (Elveția) și Gran Sasso (Italia), ceea ce infirma experimental Teoria Specială a Relativității, emisă de Albert Einstein în anul 1905 și admisă de către mediile academice ca un fel de axiomă! Deși echipa internațională de fizicieni, din 13 țări, a Experimentului OPERA a fost foarte rezervată, a comunicat doar rezultatul și nu a făcut vreo interpretare a acestuia, în sensul că este nevoie să se rescrie unele legi ale fizicii, în presa românească, dar și în cea internațională au apărut articole care au remarcat că Experimentul OPERA confirma „Ipoteza Smarandache” („Nu există barieră de viteză în Univers”), pe care o emisese Florentin Smarandache – o prezentase în anul 1993 într-o conferință la Universitatea Blumenau, din Brazilia, în altă conferință la Universitatea din Chișinău, în 1994, apoi o publicase în anul 1998 într-un articol la o revistă științifică din India, astfel că ideea inexistenței unei viteze limită în Univers a intrat în literatura de specialitate cu numele „Ipoteza Smarandache” (fără a fi acceptată, ci doar menționată!). În anul 2005, la sesiunea de comunicări științifice cu tema „Abordarea actuală a Teoriei

Relativității a lui Einstein”, organizată de către Colegiul Comunității Pima, din orașul Tucson, statul federal Arizona, SUA, Florentin Smarandache a prezentat comunicarea „O ipoteză: Nu există barieră de viteză în Univers”, bazată pe articolul publicat în anul 1998, actualizat.

De fapt, „nașterea” acestei ipoteze are o istorie ceva mai complicată, începând din anul 1972, când profesoara de fizică Elena Dumitrașcu a predat la clasa în care era elev Florentin Smarandache, la Liceul Pedagogic Râmnicu Vâlcea, elemente de Teoria Relativității, din care rezulta că viteza luminii este viteza maximă posibilă în Univers. Liceanului Smarandache, iubitor de matematică și de paradoxuri, i s-a părut fără noimă această „barieră de viteză” și chiar și-a notat ceva în acest sens, deducând matematic, că după regula compunerii vectoriale a vitezelor, ar trebui să existe viteze supraluminale. A păstrat acel manuscris, a contrazis-o pe profesoara sa de fizică (de fapt, pe fizicianul de renume mondial Albert Einstein, unul dintre părinții fizicii moderne) și atât de mult l-a preocupat problema „barierei de viteză” încât, deși absolvise în anul 1979 Facultatea de Matematică, secția Informatică, a Universității din Craiova (șef de promoție), în anul 1982, pe când se afla în Maroc, unde predă matematica la un liceu din orașul Sefrou, a publicat la Editura „Somipress” din Fez o carte de... fizică, în care infirma Teoria Relativității a lui Einstein! Dar, colegii de serviciu (mulți dintre ei, francezi) l-au sfătuit în mod insistent să țină secretă această carte, pentru că îi va dauna în cariera sa profesională: nu ar putea deveni cercetător științific într-un institut sau cadru universitar susținând niște teorii științifice „eretice”, care contrazic ceva admis de lumea academică mondială. Așa că, până la reconfirmarea de către CERN a vitezei supraluminale a neutrinilor, în lista de lucrări a lui Florentin Smarandache nu a figurat cartea „Teoria Absolută a Relativității, Teoria Specială Parametrizată a Relativității și Multirelativitatea Neinerțială”, 92 de pagini, Editura „Somipress” Fez 1982, Maroc!!

Opt dintre articolele de presă preluate în volumul „Românul care l-a contrazis pe Einstein” au apărut în ziarul „Monitorul de Vâlcea”, Florentin Smarandache fiind corespondent special al cotidianului nostru.

„Multirelativitate” (interviuri)

Cea de-a doua carte (136 de pagini format A 5), intitulată „Multirelativitate”, cuprinde 10 interviuri acordate de către Florentin Smarandache presei scrise și vorbite (unul din anul 1994, iar restul din anii 2011-2012), prefața scrisă de autor și bibliografia – lista publicațiilor care au publicat sau au preluat aceste interviuri și a posturilor de radio care au transmis interviuri cu părintele Paradoxismului – mișcare literară de avangardă care, în mod paradoxal, are aplicații și în... știință.

În prefață, autorul explică înțelesul titlului cărții: pentru că „interviurile împletesc cultura, știința, tehnica și viața într-un multi-eu”, „multirelativitate” însemnând „idei și metodologii primate din unghiuri cât mai diferite de propaganda oficială”.

Dacă în anul 1994, Florentin Smarandache interesa presa ca scriitor, în 2011 și 2012, presa este interesată de el ca om de știință: deși matematician, venise cu concepte revoluționare în alte științe – „neutrosafia” în filozofie și „nemateria” în fizică, primind pentru aceasta Medalia de Aur pentru Știință din partea unei organizații neguvernamentale științifice internaționale numită „Academia Telesio-Galilei”, cu sediul în Marea Britanie și cu o filială în Ungaria, la Universitatea din Pécs. Reamintim că în septembrie 2011, CERN Geneva a confirmat (neoficial) „Ipoteza Smarandache” (alt concept revoluționar în fizică: „Nu există viteză limită în Univers”), ceea ce pune sub semnul îndoielii Teoria Relativității, emisă de Albert Einstein.

Aceste interviuri au fost realizate de redactori de la publicațiile „Informația zilei” (Râmnicu Vâlcea; astăzi nu mai există), „România liberă” (București), „Scutcircuit oltean” (Slatina), „Observatorul” (Toronto, Canada), „Gazeta de sud” (Craiova), „VIP” (București), „Impact Dâmbovița” (Târgoviște), „Agora literară” (Cluj-Napoca), „Constelații diamantine” (Craiova), precum și de la două posturi de radio – Radio „România – Cultural” și Radio „România – Actualități”.

Mircea Monu